

Spis treści

Wstęp	5
1. Teoretyczne konteksty współczesnych operacji	15
1.1. Podstawy teorii operacji współczesnych	16
1.2. Operacje wojenne	25
1.3. Operacje reagowania kryzysowego	32
1.4. Operacje pokojowe	34
1.5. Miejsce operacji specjalnej w operacji połączonej	39
2. Ewolucja operacji specjalnych na przełomie XX i XXI wieku	47
2.1. Przeobrażenia w zasadach i sposobach prowadzenia działań specjalnych w lokalnych konfliktach zbrojnych po II wojnie światowej	48
2.2. Działania specjalne w Zatoce Perskiej w 1991 roku	55
2.3. Działania specjalne w operacji Uphold Democracy na Haiti w 1994 roku	58
2.4. Działania specjalne w Iraku w latach 2003 – 2008	62
2.5. Działania specjalne w Afganistanie w latach 2002 – 2015	72
2.6. Działania specjalne w konfliktach hybrydowych na przykładzie Krymu	82
3. Założenia teorii współczesnych operacji specjalnych	89
3.1. Poszukiwanie teorii operacji specjalnej	90
3.2. Co czyni operację specjalną, czyli ustalenia terminologiczne	100
3.3. Spektrum operacji, czyli zadania wojsk specjalnych	115
3.4. Wyróżniki, czyli specyfika operacji specjalnej	129
3.5. Barwy taktyki, czyli środowisko prowadzenia operacji specjalnych	139
3.6. Człowiek, broń i organizacja, czyli siły i środki walki zbrojnej w operacji specjalnej	142
3.7. Integracja czyli koordynacja, współdziałanie i synchronizacja w operacji specjalnej	149
4. Metody i narzędzia planowania, analizy i oceny operacji specjalnych	155
4.1. Model operacji specjalnej	159

4.2.	Wykres względnej przewagi w operacji specjalnej	166
4.3.	Zastosowanie wykresu względnej przewagi w operacji specjalnej	169
4.4.	Kryteria oceny operacji specjalnych	175
5.	Kierunki przemian w operacjach specjalnych	179
5.1.	Determinanty zmian w operacji	180
5.2.	Charakterystyka przyszłego środowiska prowadzenia operacji	189
5.3.	Kierunki ewolucji operacji połączonej	194
5.4.	Prognoza prowadzenia operacji specjalnych	201
	Zakończenie	215
	Bibliografia i netografia	219
	Wykaz rysunków	227